

заточенъ въѣсть, и многѡ тамѡ людѣй ко ХрїстѸ ѡбра-
щаше, и ѿвѣдїанъ и гѣмѡнъ, повелѣніемъ Вѣсарїа Траїїана,
потепи єгѡ въ морѣ, кѡтеѸ на быю навязавши, ѡкѡ
да не ѡбращѸтъ Хрїстіане тѣла єгѡ. СтолѸ же вѣрніи
на врезѣ, смотрѣше на потопленїе сватѡгѡ и рыдающе.
Посѣмъ двѣ вѣрнѣйшіи оученицѣ єгѡ, Вернилїи и Фївѣ
глаголаша къ Хрїстіанѡмъ: помѡлимса вси єдинодѣшнѡ
да ѡбїтъ намъ Господь честное тѣло мѣченика своегѡ.
Молѣвшася же Хрїстіанскѡмъ народѸ къ БогѸ, оустѣпни
морѣ въ нѣдра своѡ на три пѡприща: людїе же, ѡкоже
иногда Траїїане въ Чермнѣмъ морѣ шѣдше по сѸхѸ,
ѡбръѣтѣша храмнѸ мраморнѸ, во ѡбразѣ цѣркве ѡ Бо-
га оуготѡбаннѸ, и тамѡ тѣло сватѡгѡ лежащее, и
кѡтѣа, съ нѣюже оутоплѣнъ, влїзъ єгѡ лежаще. Хотѣ-
вшимъ же вѣрнымъ честное тѡ тѣло ѡтѣдѸ взѡти,
въѣсть ѡкровѣнїе преждепоманѸтымъ єгѡ оученикѡмъ,
да ѡстѡватъ быти тамѡ тѣло сватѡгѡ, ѡкѡ на всѡко
лѣто въ пѡмѡть єгѡ имѡть тѡкѡ морѣ ѡстѸпати до
седми днѣй, дающе пѸть хотѣвшимъ приходити на по-
клонїнїе: и выѡаше тѡкѡ чрезъ седмьсѡтъ лѣтъ ѡ цар-
ства Траїїанѡва, даже до царства Нїкїфора царѡ Гре-
ческагѡ. Тѡже грѣхѡвъ ради чѡловѣческихъ престѡ морѣ
ѡстѸпати въ Нїкїфоровѡ царство, и печѡльни въша Хрї-
стіане.

МинѸвшимъ же потѡмъ пѡтїдѣсѡти лѣтамъ и вѡщ-
ше, Вѡнстантїнъ съ Меѡдїемъ въ Херсѡнъ прїидѡша, и
тѡщѡхѸсѡ ѡ ѡбръѣтенїи честныхъ мѡщѣй Влїментѡвыхъ,
(Влїмента пѡпы Римскагѡ) и подвигѡша на тѡ Херсѡн-
скагѡ єпископа Геѡргїа блаженнагѡ, иже пѣрѡвѣе иде въ
Вѡнстантїнопѡль къ царю и патрїархѸ, ѡ томъ возѡвѣщѡл,
и совѣтъ ѡ нїхъ прїемѡл, и полѡтъ ѡтолѣ весь клїръ
свѡтѡлѡ Софїи. Тѡже дошѣдши до Херсѡна, иде съ бла-